

на старобългарски думи въ живия езикъ; Новаковичъ правилъ сжщото въ сръбски. Даничичовиятъ речникъ. Дубровникъ, исторически паметници и материали. Отаджбина и преводътъ на моитъ Босненски руди, челъ се сит атоге [съ любовь] по цѣла Сърбия. Да не съмъ се показвалъ въ Сърбия, щѣли да видятъ, че съмъ билъ още много младъ човѣкъ; азъ: биха видѣли, че съмъ „*argentum vivum*“ [живакъ]. Азъ му разправихъ за своето положение тукъ, наивностъ, детинство, казахъ му, че искаха да ме изгонятъ отъ тукъ, той се очудваше. Биещиятъ въ очи козмополитиченъ характеръ на София, чуватъ се всички езици. Руварацъ въ Карловци между книгитъ. — Дадохъ му среща следъ това на 5 ч. въ кафенето, ала не го намѣрихъ тамъ. — Вечерътъ въ новото ми жилище дойдоха Грековъ и Спасъ. Балабановъ се прекланялъ предъ Бълг. Гласъ и Бурмовъ.

28 юний/10 юлий, сжбота. Първа нощъ въ новото жилище, приятно. — Сутринътъ отидохъ въ плавалнята. Преди пладне имаше министерски съветъ отъ 9 до 12 часа. — Въ княжеската канцелария. Тамъ бѣше Пономаревъ: за неразположението на българитъ къмъ всичко не българско, всичко което руситъ сж основали, е западнало — благотворителни дружества и т. н., нужда отъ по-голѣма сплотеностъ. — Подиръ пладне отъ 2—5 ч. бѣхъ въ библиотеката. Кирковъ ми всичко показва. Авгиеви обори. Не считамъ за своя длъжностъ да чистя чужди хлевоуе (за Славейкова!); джамията до сега не сж ми показали. Сърдитъ съмъ, та чакъ главата ми се мае. „Работа събъркана отъ край до край“. Казахъ това на Гюзелева. — Вечерътъ на 6 ч. съ Спаса и Златарски излѣзохме на табията между орханийското и пловдивското шосета. Бѣхъ много весели. Спасъ лѣкува моята *vostalgia* и *melancholia*. Горѣ съ помощта на картата на австрийския генераленъ щабъ, на компаса и далекогледа опредѣляхъ планинитъ. Намѣрихъ Рила, Самоковскитъ планини (до сега ги смѣтахъ за Рила) и Чадъръ тепе на тройната граница; по тѣхъ *plaques du neige* [снѣжни ивици]. Облакъ се задаваше отъ долината на Места, бѣлъ на лазурния хоризонтъ, бърже се издигаше. Всѣкога мъглявитъ румелийски планини, по-близкиятъ Вакарелски поясъ и задъ него мъглявата Сръдна гора. Златишкиятъ балканъ, Мургашъ, Кремиковскиятъ манастиръ и Св. Никола. На северъ чудесенъ конусъ (300°) и една просѣчена планина (320°) — нѣкъде си въ Трънско или задъ Трънско, у дома дори и съ помощта на други карти не можахъ да намѣря какво е това. Ясниятъ въздухъ ни подмамыше, мене и Златарски, за излетъ на Витоша утре отъ Драгалевци, понеже веселиятъ Спасъ утре не можеше, по разни objections [причини]; обаче бѣше късно; вечерътъ не можахъ да съберемъ компанията (Горановъ, Безеншекъ). — Люцкановъ ще бжде назначенъ за главенъ секретаръ въ мини-